

MARKUS

KAPITTEL 1

Begynnelsen til Jesu Kristi, Guds Sønns evangelium.

² Som skrevet står hos profeten Esaias: Se, jeg sender mitt bud for ditt åsyn; han skal rydde din vei;

³ det er en røst av en som roper i ørkenen: Rydd Herrens vei, gjør hans stier jevne!

⁴ -- således stod døperen Johannes frem i ørkenen og forkynte omvendelses dåp til syndenes forlatelse,

⁵ og hele Judea og alle de fra Jerusalem gikk ut til ham, og de blev døpt av ham i elven Jordan, idet de bekjente sine synder.

⁶ Og Johannes hadde klædning av kamelhår, og lærbelte om sin lend, og hans mat var gresshopper og vill honning.

⁷ Og han forkynte og sa: Etter mig kommer den som er sterkere enn jeg, han hvis skorem jeg ikke er verdig til å bukke mig ned og løse.

⁸ Jeg har døpt eder med vann, men han skal døpe eder med den Hellige Ånd.

⁹ Og det skjedde i de dager at Jesus kom fra Nasaret i Galilea og blev døpt av Johannes i Jordan;

¹⁰ og straks da han steg op av vannet, så han himmelen åpne sig og Ånden komme ned over ham som en due.

¹¹ Og det kom en røst fra himmelen: Du er min Sønn, den elskede; i dig har jeg velbehag.

¹² Og straks drev Ånden ham ut i ørkenen,

¹³ og han var i ørkenen og blev fristet av Satan i firti dager, og han var hos de ville dyr; og englene tjente ham.

¹⁴ Men efterat Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium,

¹⁵ og sa: Tiden er fullkommet, og Guds rike er kommet nær; omvend eder, og tro på evangeliet!

¹⁶ Og da han gikk forbi ved den Galileiske Sjø, så han Simon og Andreas, Simons bror, i ferd med å kaste garn i sjøen; for de var fiskere;

¹⁷ og Jesus sa til dem: Følg mig, så vil jeg gjøre eder til menneskefiskere!

¹⁸ Og de forlot straks sine garn og fulgte ham.

¹⁹ Og da han var gått litt lenger frem, så han Jakob, Sebedeus' sønn, og hans bror Johannes i ferd med å bøte sine garn i båten,

²⁰ og straks kalte han dem, og de forlot sin far Sebedeus i båten med leiefolkene og fulgte ham.

- 21 Og de gikk inn i Kapernaum, og straks på sabbaten gikk han inn i synagogen og lærte.
- 22 Og de var slått av forundring over hans lære; for han lærte dem som en som hadde myndighet, og ikke som de skriftlærde.
- 23 Og det var i deres synagoge en mann med en uren ånd, og han ropte:
- 24 Hva har vi med dig å gjøre, Jesus fra Nasaret? Du er kommet for å ødelegge oss; jeg vet hvem du er, du Guds hellige!
- 25 Og Jesus truet den og sa: Ti og far ut av ham!
- 26 Og den urene ånd slet i ham og skrek med høi røst og fór ut av ham.
- 27 Og de blev alle forferdet, så de spurte hverandre: Hva er dette? En ny lære! Med myndighet byder han endog de urene ånder, og de er ham lydige!
- 28 Og ryktet om ham kom straks ut allesteds i hele landet deromkring i Galilea.
- 29 Og de gikk straks ut av synagogen og gikk inn i Simons og Andreas hus sammen med Jakob og Johannes.
- 30 Men Simons svigermor lå til sengs og hadde feber, og straks talte de til ham om henne.
- 31 Og han trådte til og tok henne ved hånden og reiste henne op; og feberen forlot henne, og hun tjente dem.
- 32 Men da det var blitt aften og solen gikk ned, førte de til ham alle dem som hadde ondt, og de besatte;
- 33 og hele byen var samlet for døren.
- 34 Og han helbredet mange som hadde ondt av forskjellige sykdommer, og drev ut mange onde ånder, og han tillot ikke de onde ånder å tale, fordi de kjente ham.
- 35 Og tidlig om morgenen, mens det ennu var aldeles mørkt, stod han op og gikk ut og drog bort til et øde sted og bad der.
- 36 Og Simon og de som var med ham, skyndte sig efter ham.
- 37 Og de fant ham og sa til ham: Alle leter efter dig.
- 38 Og han sa til dem: La oss gå annensteds, til småbyene heromkring, forat jeg kan forkynne ordet også der! for derfor er jeg gått ut.
- 39 Og han kom og forkynnte ordet i deres synagoger over hele Galilea, og drev ut de onde ånder.
- 40 Og en spedalsk kom til ham og bad ham og falt på kne for ham og sa: Om du vil, så kan du rense mig.
- 41 Og han ynkedes inderlig over ham, Og rakte sin hånd ut og rørte ved ham og sa: Jeg vil; bli ren!
- 42 Og straks forlot spedalskheten ham, og han blev renset.
- 43 Og han talte strengt til ham og drev ham straks ut,
- 44 og sa til ham: Se til at du ikke sier det til nogen; men gå og te dig for presten, og bær frem det offer for din renselse som Moses har påbudt, til et vidnesbyrd for dem!
- 45 Men han gikk ut og begynte å tale vidt og bredt om det og å utbrede ryktet, så at Jesus ikke mere kunde gå åpenlyst inn i nogen by; men han var utenfor, på øde steder, og de kom til ham allestedsfra.

KAPITTEL 2

Og noen dager derefter gikk han atter inn i Kapernaum, og det spurtes at han var hjemme.

² Og mange samlet sig, så de ikke lenger fikk rum, ikke engang ved døren, og han talte ordet til dem.

³ Og de kom til ham med en verkbrudden, som blev båret av fire mann;

⁴ og da de ikke kunde komme frem til ham for folketrengselen, tok de taket av der hvor han var, og brøt hull og firte ned sengen som den verkbrudne lå på.

⁵ Og da Jesus så deres tro, sa han til den verkbrudne: Sønn! dine synder er dig forlatt.

⁶ Men noen skriftlærde satt der og tenkte i sine hjerter:

⁷ Hvorfor taler denne mann så? Han spotter Gud; hvem kan forlate synder uten en, det er Gud?

⁸ Og Jesus kjente straks i sin ånd at de tenkte så ved sig selv, og han sa til dem: Hvorfor tenker I slikt i eders hjerter?

⁹ Hvad er lettest, enten å si til den verkbrudne: Dine synder er dig forlatt, eller å si: Stå op og ta din seng og gå?

¹⁰ Men forat I skal vite at Menneskesønnen har makt på jorden til å forlate synder -- så sier han til den verkbrudne:

¹¹ Jeg sier dig: Stå op og ta din seng og gå hjem til ditt hus!

¹² Og han stod op og tok straks sin seng og gikk ut for alles øine, så alle blev ute av sig selv av forundring og priste Gud og sa: Slikt har vi aldri sett.

¹³ Og han gikk atter ut til sjøen, og alt folket kom til ham, og han lærte dem.

¹⁴ Og da han gikk videre, så han Levi, Alfeus' sønn, sitte på tollboden, og han sa til ham: Følg mig! Og han stod op og fulgte ham.

¹⁵ Og det skjedde at han satt til bords i hans hus; og mange toldere og syndere satt til bords med Jesus og hans disipler; for det var mange av dem, og de fulgte ham.

¹⁶ Og da de skriftlærde og fariseerne så at han åt sammen med toldere og syndere, sa de til hans disipler: Han eter og drikker med toldere og syndere!

¹⁷ Og da Jesus hørte det, sa han til dem: De friske trenger ikke til læge, men de som har ondt; jeg er ikke kommet for å kalle rettfærdige, men for å kalle syndere.

¹⁸ Og Johannes' og fariseernes disipler holdt faste, og de kom og sa til ham: Hvorfor faster Johannes' disipler og fariseernes disipler, men dine disipler faster ikke?

¹⁹ Og Jesus sa til dem: Kan vel brudesvennene faste så lenge brudgommen er hos dem? Så lenge de har brudgommen hos sig, kan de ikke faste.

²⁰ Men de dager skal komme da brudgommen blir tatt fra dem, og da skal de faste, på den dag.

²¹ Ingen syr en lapp av ukrympet tøy på et gammelt klædebon, ellers river den nye lapp et stykke med sig av det gamle, og riften blir verre.

²² Og ingen fyller ny vin i gamle skinnsekker; ellers vil vinen sprengse sekkene og vinen spilles og sekkene ødelegges; men ny vin i nye skinnsekker!

²³ Og det skjedde at han gikk igjennem en aker på sabbaten, og hans disipler begynte å plukke aks mens de gikk der.

²⁴ Og fariseerne sa til ham: Se, hvorfor gjør de på sabbaten det som ikke er tillatt?

²⁵ Og han sa til dem: Har I aldri lest hvad David gjorde da han var i nød og sultet, han selv og de som var med ham,

²⁶ hvorledes han gikk inn i Guds hus, da Abjatar var yppersteprest, og åt skuebrødene,

som ingen har lov til å ete uten prestene, og gav også dem som var med ham?

²⁷ Og han sa til dem: Sabbaten blev til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbatens skyld.

²⁸ Så er da Menneskesønnen herre også over sabbaten.

KAPITTEL 3

Og han gikk atter inn i en synagoge, og der var en mann som hadde en visnen hånd.

² Og de lurte på ham, om han vilde helbrede ham på sabbaten, forat de kunde føre klagemål imot ham.

³ Og han sa til mannen som hadde den visne hånd: Stå op og kom frem!

⁴ Og han sa til dem: Er det tillatt på sabbaten å gjøre godt eller å gjøre ondt, å berge liv eller å slå ihjel? Men de tidde.

⁵ Og han så omkring på dem med harme, full av sorg over deres hjertes forherdelse, og sa til mannen: Rekk din hånd ut! Og han rakte den ut, og hans hånd blev frisk igjen.

⁶ Og fariseerne gikk ut og holdt straks råd imot ham sammen med herodianerne, hvorledes de skulde få ryddet ham av veien.

⁷ Og Jesus drog bort med sine disipler til sjøen, og en stor mengde fra Galilea og fra Judea fulgte ham,

⁸ og fra Jerusalem og fra Idumea og fra landet på hin side Jordan og omkring Tyrus og Sidon kom de til ham, en stor mengde, da de hørte hvor store gjerninger han gjorde.

⁹ Og han bød sine disipler at en båt skulde ligge ferdig til ham for folkets skyld, forat de ikke skulde trenge ham;

¹⁰ for han helbredet mange, så at alle de som hadde plager, trengte sig inn på ham for å få røre ved ham.

¹¹ Og når de urene ånder så ham, falt de ned for ham og ropte: Du er Guds Sønn!

¹² Og han bød dem med mange strenge ord at de ikke skulde gjøre ham kjent.

¹³ Og han gikk op i fjellet og kalte til sig dem han selv vilde, og de gikk til ham.

¹⁴ Og han utvalgte tolv, som skulde være med ham, og som han kunde sende ut for å forkynne ordet

¹⁵ og ha makt til å drive ut de onde ånder,

¹⁶ og han gav Simon navnet Peter,

¹⁷ og Jakob, Sebedeus' sønn, og Johannes, Jakobs bror, og han gav dem navnet Boanerges, det er tordensønner,

¹⁸ og Andreas og Filip og Bartolomeus og Matteus og Tomas og Jakob, Alfeus' sønn, og Taddeus og Simon Kananeus

¹⁹ og Judas Iskariot, han som forrådde ham.

²⁰ Og de kom hjem, og folket kom atter sammen, så de ikke engang kunde få sig mat.

²¹ Og da hans nærmeste fikk høre om det, gikk de hjemmefra for å få fatt på ham; for de sa: Han er fra sig selv.

²² Og de skriftlærde, som var kommet ned fra Jerusalem, sa: Han er besatt av Be'elsebul, og: Det er ved de onde ånders fyrste han driver de onde ånder ut.

²³ Og han kalte dem til sig og sa til dem i lignelser: Hvorledes kan Satan drive Satan ut?

²⁴ Om et rike kommer i strid med sig selv, kan dette rike ikke bli stående,

²⁵ og om et hus kommer i strid med sig selv, kan dette hus ikke bli stående.

- ²⁶ Og dersom Satan setter sig op mot sig selv og kommer i strid med sig selv, kan han ikke bli stående, men det er ute med ham.
- ²⁷ Men ingen kan gå inn i den sterkes hus og røve hans gods uten at han først har bundet den sterke; da kan han plyndre hans hus.
- ²⁸ Sannelig sier jeg eder: Alle synder skal bli menneskenes barn forlatt, og alle bespottelser som de taler;
- ²⁹ men den som taler bespottelig mot den Hellige Ånd, han får i all evighet ikke forlatelse, men er skyldig i en evig synd --
- ³⁰ det var fordi de sa: Han er besatt av en uren ånd.
- ³¹ Så kom hans mor og hans brødre, og de stod utenfor og sendte bud til ham og bad ham komme ut.
- ³² Og folket satt omkring ham, og de sa til ham: Se, din mor og dine brødre er utenfor og spør efter dig.
- ³³ Og han svarte dem og sa: Hvem er min mor og mine brødre?
- ³⁴ Og han så på dem som satt omkring ham, og sa: Se, det er min mor og mine brødre!
- ³⁵ Den som gjør Guds vilje, han er min bror og søster og mor.

KAPITTEL 4

- O**g han begynte atter å lære ved sjøen, og meget folk samlet sig om ham, så han gikk ut i en båt og satt i den ute på sjøen, og alt folket var på land ved sjøen.
- ² Og han lærte dem meget i lignelser, og sa til dem idet han lærte:
- ³ Hør! Se, en såmann gikk ut for å så,
- ⁴ og det skjedde da han sådde, da falt noget ved veien; og fuglene kom og åt det op.
- ⁵ Og noget falt på stengrunn, hvor det ikke hadde meget jord; og det kom snart op, fordi det ikke hadde dyp jord,
- ⁶ og da solen gikk op, blev det avsvidd, og da det ikke hadde rot, visnet det.
- ⁷ Og noget falt blandt torner; og tornene skjøt op og kvalte det, og det bar ikke frukt.
- ⁸ Og noget falt i god jord; og det bar frukt som vokste og blev stor, og det bar inntil tretti fold og seksti fold og hundre fold.
- ⁹ Og han sa til dem: Den som har ører å høre med, han høre!
- ¹⁰ Og da han var blitt alene, spurte de tolv og de andre som var med ham, om lignelsene.
- ¹¹ Og han sa til dem: Eder er Guds rikes hemmelighet gitt, men til hine som er utenfor, sies det alt sammen i lignelser,
- ¹² forat de skal se og se og ikke skjelne, og høre og høre og ikke forstå, forat de ikke skal omvende sig og få forlatelse.
- ¹³ Og han sa til dem: Forstår I ikke denne lignelse? Hvorledes skal I da skjønne alle lignelsene?
- ¹⁴ Såmannen sår ordet.
- ¹⁵ Men de ved veien er de som ordet blir sådd i, og når de har hørt det, kommer straks Satan og tar bort ordet som er sådd i dem.
- ¹⁶ Og på samme måte de som såes på stengrunn; det er de som straks tar imot ordet med glede når de får høre det,
- ¹⁷ og de har ikke rot i sig, men holder bare ut til en tid; blir det så trengsel eller forfølgelse for ordets skyld, da tar de straks anstøt.

- ¹⁸ Og andre igjen er de som såes blandt torner; det er de som hører ordet,
- ¹⁹ og verdens bekymringer og rikdommens forførelse og attrå efter de andre ting kommer inn og kveler ordet, og det blir uten frukt.
- ²⁰ Og dette er de som er sådd i den gode jord: de som hører ordet og tar imot det og bærer frukt, tretti fold og seksti fold og hundre fold.
- ²¹ Og han sa til dem: Kommer vel lyset inn for å settes under en skjepp eller under en seng? Kommer det ikke for å settes i staken?
- ²² For intet er skjult uten at det skal åpenbares, heller ikke blir noget dulgt uten for å komme for dagen.
- ²³ Om nogen har ører å høre med, han høre!
- ²⁴ Og han sa til dem: Akt på hvad I hører! Med det samme mål som I måler med, skal eder måles igjen, og enn mere skal gis eder.
- ²⁵ For den som har, ham skal gis, og den som ikke har, fra ham skal endog tas det han har.
- ²⁶ Og han sa: Med Guds rike er det således som når et menneske kaster sæden i jorden
- ²⁷ og sover og står op, natt og dag, og sæden spirer frem og blir høi, uten at han selv vet av det.
- ²⁸ Av sig selv bærer jorden grøde: først strå, så aks, så fullt korn i akset.
- ²⁹ Men når grøden er moden, sender han straks sigden ut, fordi høsten er forhånden.
- ³⁰ Og han sa: Hvad skal vi ligne Guds rike med, eller hvad lignelse skal vi bruke om det?
- ³¹ Det er likesom sennepskornet, som er mindre enn alt annet frø på jorden når det såes i jorden;
- ³² og når det er sådd, vokser det op og blir større enn alle maturter og skyter store grener, så at himmelens fugler kan bygge rede under dets skygge.
- ³³ Og i mange sådanne lignelser talte han ordet til dem, så meget som de kunde høre,
- ³⁴ og uten lignelse talte han ikke til dem; men i enrum utla han alt sammen for sine disipler.
- ³⁵ Og samme dag, da det var blitt aften, sa han til dem: La oss fare over til hin side!
- ³⁶ Og de lot folket fare, og tok ham med sig i båten som han var; men også andre båter var i følge med ham.
- ³⁷ Og det kom en sterk stormvind, og bølgene slo inn i båten, så at den holdt på å fylles.
- ³⁸ Og han lå og sov bak i båten på en hodepute; og de vekket ham og sa til ham: Mester! bryr du dig ikke om at vi går under?
- ³⁹ Og han stod op og truet vinden, og til sjøen sa han: Ti, vær stille! Og vinden la sig, og det blev blikkstilte.
- ⁴⁰ Og han sa til dem: Hvorfor er I så redde? Hvorledes kan I være så vantro?
- ⁴¹ Og de blev storlig forferdet, og sa til hverandre: Hvad er dette for en, som både vinden og sjøen er lydige?

KAPITTEL 5

Og de kom over på hin side av sjøen, til gerasenernes bygd.

² Og da han var gått ut av båten, kom det straks mot ham ut av gravene en mann som var besatt av en uren ånd.

³ Han hadde sitt tilhold der i gravene, og de kunde ikke lenger binde ham, ikke engang

med lenker;

⁴ for han hadde ofte vært bundet med fot-jern og lenker, og lenkene hadde han revet av sig, og fot-jernene hadde han sønderslitt, og ingen kunde rå med ham,

⁵ og han var alltid, natt og dag, i gravene og på fjellene og skrek og slo sig selv med stener.

⁶ Og da han så Jesus langt borte, løp han til og falt ned for ham,

⁷ og ropte med høi røst: Hvad har jeg med dig å gjøre, Jesus, du den høieste Guds Sønn? Jeg besverger dig ved Gud at du ikke må pine mig!

⁸ For han sa til ham: Far ut av mannen, du urene ånd!

⁹ Og han spurte ham: Hvad er ditt navn? Og han sa til ham: Legion er mitt navn; for vi er mange.

¹⁰ Og han bad ham meget at han ikke måtte drive dem ut av bygden.

¹¹ Men det gikk en stor svinejord og beitet der ved fjellet,

¹² Og de bad ham: Send oss inn i svinene, så vi kan fare i dem!

¹³ Og han gav dem lov til det. Og de urene ånder fór ut og fór i svinene; og hjorden styrtet sig ut over stupet ned i sjøen, omkring to tusen i tallet, og druknet i sjøen.

¹⁴ Og de som gjætte dem, tok flukten, og fortalte det i byen og i bygden. Og folk kom ut for å se hvad som hadde hendt.

¹⁵ Og de kom til Jesus og så den besatte sitte påklædd og ved sans og samling, han som hadde vært besatt av legionen, og de blev forferdet.

¹⁶ Og de som hadde sett det, fortalte dem hvorledes det var gått med den besatte, og om svinene.

¹⁷ Og de begynte å be ham at han vilde dra bort fra deres landemerker.

¹⁸ Og da han gikk i båten, bad den besatte om å få være med ham.

¹⁹ Og han gav ham ikke lov, men sa til ham: Gå hjem til dine og fortell dem hvor store ting Herren har gjort imot dig, og at han har miskunnet sig over dig!

²⁰ Og han gikk bort og begynte å kunngjøre i Dekapolis hvor store ting Jesus hadde gjort imot ham; og alle undret sig.

²¹ Og da Jesus var faret over med båten til hin side igjen, samlet meget folk sig om ham; og han var ved sjøen.

²² Og det kom en av synagoge-forstanderne ved navn Jairus; og da han så ham, falt han ned for hans føtter,

²³ og han bad ham meget og sa: Min datter ligger på det siste; kom og legg dine hender på henne, så hun må bli frelst og leve!

²⁴ Og han gikk bort med ham, og meget folk fulgte ham, og de trengte ham.

²⁵ Og der var en kvinne som hadde hatt blodsott i tolv år;

²⁶ og hun hadde lidt meget av mange læger og satt til alt det hun eide, og hadde ikke hatt nogen hjelp av det, men var heller blitt verre;

²⁷ da hun hadde hørt ryktet om Jesus, kom hun midt iblandt folket og rørte bakfra ved hans klædebon.

²⁸ For hun sa: Kan jeg få røre, om det så bare er ved hans klær, så blir jeg helbredet.

²⁹ Og straks uttørkedes hennes blods kilde, og hun kjente i sitt legeme at hun var helbredet for sin plage.

³⁰ Og Jesus kjente straks hos sig selv den kraft som gikk ut fra ham, og han vendte sig om i hopen og sa: Hvem var det som rørte ved mine klær?

- ³¹ Og hans disipler sa til ham: Du ser at folket trenger dig på alle kanter, og du sier: Hvem var det som rørte ved mig?
- ³² Og han så sig om for å få øie på henne som hadde gjort dette.
- ³³ Men kvinnen kom redd og skjelvende, for hun visste hvad som var skjedd med henne, og hun falt ned for ham og sa ham hele sannheten.
- ³⁴ Da sa han til henne: Datter! din tro har frelst dig; gå bort i fred, og vær helbredet for din plage!
- ³⁵ Mens han ennå talte, kom det folk fra synagoge-forstanderen og sa: Din datter er død; hvorfor umaker du mesteren lenger?
- ³⁶ Men Jesus hørte det ord som blev sagt, og sa til synagoge-forstanderen: Frykt ikke, bare tro!
- ³⁷ Og han lot ingen følge med sig uten Peter og Jakob og Johannes, Jakobs bror.
- ³⁸ Og de kom til synagoge-forstanderens hus, og han så en larmende hop og folk i stor gråt og jammer,
- ³⁹ og han gikk inn og sa til dem: Hvorfor larmer og gråter I? Barnet er ikke død; hun sover.
- ⁴⁰ Og de lo ham ut. Men han driver alle ut, og tar med sig barnets far og mor og dem som var med ham, og går inn der hvor barnet var.
- ⁴¹ Og han tar barnet ved hånden og sier til henne: Talita kumi; det er utlagt: Pike! jeg sier dig: Stå op!
- ⁴² Og straks stod piken op og gikk omkring; for hun var tolv år gammel. Og de blev storlig forferdet.
- ⁴³ Og han bød dem strengt at ikke nogen skulde få dette å vite; og han sa at de skulde gi henne noget å ete.

KAPITTEL 6

Og han gikk ut derfra og kom til sitt hjemsted, og hans disipler fulgte ham.

- ² Og da sabbaten kom, begynte han å lære i synagogen. Og mange som hørte ham, var slått av forundring og sa: Hvorfra har han dette, og hvad er det for en visdom som er ham gitt? Og slike kraftige gjerninger som skjer ved hans hender!
- ³ Er ikke dette tømmermannen, Marias sønn og bror til Jakob og Joses og Judas og Simon, og er ikke hans søstre her hos oss? Og de tok anstøt av ham.
- ⁴ Og Jesus sa til dem: En profet blir ikke foraktet annensteds enn på sitt hjemsted og blandt sine slektninger og i sitt hus.
- ⁵ Og han kunde ikke gjøre nogen kraftig gjerning der, undtagen at han la sine hender på nogen få syke og helbredet dem;
- ⁶ og han undret sig over deres vantro. Og han gikk omkring i byene og lærte.
- ⁷ Og han kalte de tolv til sig og begynte å sende dem ut, to og to, og gav dem makt over de urene ånder.
- ⁸ Og han bød dem at de ikke skulde ta noget med på veien, uten bare en stav, ikke brød, ikke skreppe, ikke kobber i beltet,
- ⁹ men ha sko på, og ikke to kjortler.
- ¹⁰ Og han sa til dem: Hvor I kommer inn i et hus, der skal I bli til I drar videre fra det sted.
- ¹¹ Og hvor de ikke tar imot eder og ikke hører på eder, der skal I gå ut fra det sted og ryste av støvet under eders føtter til et vidnesbyrd mot dem.

- ¹² Og de gikk ut og forkynte for folket at de skulde omvende sig,
- ¹³ og de drev ut mange onde ånder og salvet mange syke med olje og helbredet dem.
- ¹⁴ Og kong Herodes fikk høre om dette -- for Jesu navn blev kjent vidt og bredt -- og han sa: Døperen Johannes er opstanden fra de døde, og derfor er det disse krefter er virksomme i ham.
- ¹⁵ Andre sa: Det er Elias; andre igjen sa: Det er en profet, som en av profetene.
- ¹⁶ Men da Herodes hørte det, sa han: Johannes, som jeg lot halshugge, han er opstanden fra de døde.
- ¹⁷ For Herodes hadde selv sendt folk avsted og grepet Johannes og lagt ham i bånd og kastet ham i fengsel for Herodias' skyld, som var hans bror Filips hustru; for han hadde giftet sig med henne.
- ¹⁸ Men Johannes hadde sagt til Herodes: Det er dig ikke tillatt å ha din brors hustru.
- ¹⁹ Og Herodias bar hat til ham og vilde gjerne slå ham ihjel, men kunde ikke utvirke det.
- ²⁰ For Herodes fryktet Johannes, fordi han kjente ham som en rettferdig og hellig mann, og han holdt sin hånd over ham, og når han hørte ham, var han i tvil om mangt og meget, og han hørte ham gjerne.
- ²¹ Så kom det en beleilig dag, da Herodes gjorde et gjestebud på sin fødselsdag for sine stormenn og krigshøvdingene og de fornemste i Galilea,
- ²² og Herodias' datter kom inn og danset, og Herodes og de som satt til bords med ham, syntes om henne. Og kongen sa til piken: Be mig om hvad du vil, og jeg vil gi dig det!
- ²³ Og han svor henne til: Hvad du ber mig om, det vil jeg gi dig, om det så var halvdelen av mitt rike.
- ²⁴ Hun gikk da ut og sa til sin mor: Hvad skal jeg be om? Hun sa: Om døperen Johannes' hode.
- ²⁵ Og straks skyndte hun sig inn til kongen og bad ham og sa: Jeg vil at du straks skal gi mig døperen Johannes' hode på et fat.
- ²⁶ Og kongen blev meget bedrøvet; men for sine eders skyld og for deres skyld som satt til bords, vilde han ikke si nei til henne.
- ²⁷ Og straks sendte kongen en av sin livvakt avsted og bød ham hente hans hode.
- ²⁸ Han gikk da avsted og halshugget ham i fengslet, og kom med hans hode på et fat og gav det til piken, og piken gav det til sin mor.
- ²⁹ Og da hans disipler hørte det, kom de og tok hans legeme og la det i en grav.
- ³⁰ Og apostlene samlet sig igjen hos Jesus, og fortalte ham alt det de hadde gjort og lært.
- ³¹ Og han sa til dem: Kom nu I med mig avsides til et øde sted og hvil eder litt ut! For det var mange som gikk til og fra, og det blev ikke engang tid for dem til å få sig mat.
- ³² Så drog de avsted i båten til et øde sted for sig selv.
- ³³ Og folk så dem dra bort, og mange kjente dem; og fra alle byene løp de til fots dit og kom før dem.
- ³⁴ Og da han gikk i land, så han meget folk, og han ynkedes inderlig over dem; for de var lik får som ikke har hyrde; og han begynte å lære dem meget.
- ³⁵ Og da det alt var sent på dagen, gikk hans disipler til ham og sa: Stedet er øde, og det er alt sent på dagen;
- ³⁶ la dem fare, så de kan gå bort i bygdene og byene heromkring og kjøpe sig noget å ete!
- ³⁷ Men han svarte og sa til dem: Gi I dem å ete! Og de sa til ham: Skal vi gå bort og kjøpe brød for to hundre penninger og gi dem å ete?
- ³⁸ Men han sa til dem: Hvor mange brød har I? Gå bort og se efter! Og da de hadde sett

etter, sa de: Fem, og to fisker.

³⁹ Og han bød dem å la alle sette sig ned i det grønne gress, lag ved lag.

⁴⁰ Og de satte sig ned, hop ved hop, somme på hundre og somme på femti.

⁴¹ Og han tok de fem brød og de to fisker, så op mot himmelen og velsignet dem; og han brøt brødene og gav dem til disiplene, forat de skulde dele ut til folket, og de to fisker delte han imellem dem alle.

⁴² Og de åt alle og blev mette;

⁴³ og de tok op tolv kurver fulle av stykker, og likeså av fiskene.

⁴⁴ Og de som hadde ett brødene, var fem tusen menn.

⁴⁵ Og straks nødde han sine disipler til å gå i båten og fare i forveien over til hin side, til Betsaida, mens han selv sendte folket avsted.

⁴⁶ Og da han skiltes fra dem, gikk han op i fjellet for å bede.

⁴⁷ Og da det var blitt aften, var båten midt på sjøen, og han var alene på land.

⁴⁸ Og da han så at de var i nød mens de rodde -- for vinden var imot -- kom han til dem ved den fjerde nattevakt, vandrende på sjøen, og han vilde gå forbi dem.

⁴⁹ Men da de så ham vandre på sjøen, trodde de at det var et spøkelse, og de skrek;

⁵⁰ for de så ham alle sammen og blev forferdet. Men han talte straks til dem og sa: Vær frimodige; det er mig, frykt ikke!

⁵¹ Og han steg inn i båten til dem, og vinden la sig; og de blev ute av sig selv av forundring.

⁵² For de hadde ikke fått forstand av det som var skjedd med brødene; men deres hjerte var forherdet.

⁵³ Og da de hadde faret over, kom de til Gennesarets land og la til der.

⁵⁴ Og da de gikk ut av båten, kjente folket ham straks igjen,

⁵⁵ og de løp omkring i alt landet der, og de begynte å føre de syke omkring i sine senger dit hvor de hørte at han var.

⁵⁶ Og hvor han gikk inn i landsbyer eller byer eller gårder, der la de sine syke på torvene og bad ham at de måtte få røre, om det så bare var ved det ytterste av hans klædebon; og alle de som rørte ved ham, blev helbredet.

KAPITTEL 7

Og fariseerne og nogen av de skriftlærde, som var kommet fra Jerusalem, samlet sig om ham.

² Og de fikk se at nogen av hans disipler åt med vanhellige, det er uvaskede, hender;

³ fariseerne og alle jøder eter ikke uten at de først omhyggelig har vasket hendene, for de holder fast ved de gamles vedtekt,

⁴ og når de kommer fra torvet, eter de ikke før de har vasket sig, og det er meget annet som de har vedtatt å holde: vaskninger av beger og krus og kobberkar og benker.

⁵ Og fariseerne og de skriftlærde spurte ham: Hvorfor følger ikke dine disipler de gamles vedtekt, men eter med vanhellige hender?

⁶ Men han sa til dem: Rett spådde Esaias om eder, I hyklere, således som skrevet er: Dette folk ærer mig med lebene, men deres hjerte er langt borte fra mig;

⁷ men de dyrker mig forgjeves, idet de lærer lærdommer som er menneskebud.

⁸ I forlater Guds bud og holder fast ved menneskers vedtekt.

- ⁹ Og han sa til dem: Det er riktig vakkert at I gjør Guds bud til intet for å holde eders vedtekt.
- ¹⁰ For Moses har sagt: Hedre din far og din mor, og: Den som banner far eller mor, skal visselig dø;
- ¹¹ men I sier: Om et menneske sier til far eller mor: Det du skulde ha hatt til hjelp av mig, det skal være en korban, det er en gave til templet,
- ¹² så lar I ham ikke lenger få lov til å gjøre noget for far eller mor,
- ¹³ og således gjør I Guds ord til intet ved eders vedtekt, som I har pålagt menneskene. Og meget av samme slag gjør I.
- ¹⁴ Og han kalte atter folket til sig og sa til dem: Hør på mig alle, og forstå hvad jeg sier!
- ¹⁵ Det er intet utenfor mennesket som kan gjøre ham uren når det kommer inn i ham; men det som går ut av mennesket, det er det som gjør mennesket urent.
- ¹⁶ Om nogen har ører å høre med, han høre!
- ¹⁷ Og da han var kommet inn i et hus, bort fra folket, spurte hans disipler ham om denne lignelse.
- ¹⁸ Og han sa til dem: Er da også I så uforstandige? Skjønner I ikke at intet som kommer inn i mennesket utenfra, kan gjøre ham uren?
- ¹⁹ Det kommer jo ikke inn i hans hjerte, mere bare i hans buk, og går ut den naturlige vei, hvorved all mat blir rensset.
- ²⁰ Men han sa: Det som går ut av mennesket, det er det som gjør mennesket urent.
- ²¹ For innenfra, fra menneskenes hjerte, kommer de onde tanker: utukt, tyveri, mord,
- ²² hor, havepsyke, ondskap, svik, skamløshet, ondt øie, bespottelse, overmot, uforstand.
- ²³ Alle disse onde ting kommer ut innenfra og gjør mennesket urent.
- ²⁴ Og han stod op og gikk bort derfra til Tyrus' og Sidons landemerker. Og han gikk inn i et hus, og vilde ikke at nogen skulde få vite det, og det kunde dog ikke holdes skjult;
- ²⁵ men en kvinne hvis datter hadde en uren ånd, hadde fått høre om ham, og kom straks og falt ned for hans føtter.
- ²⁶ Men kvinnen var en hedensk kvinne, syrofønikisk av ætt; og hun bad ham at han vilde drive den onde ånd ut av hennes datter.
- ²⁷ Og han sa til henne: La først barna bli mette! for det er ikke vakkert å ta brødet fra barna og kaste det for de små hunder.
- ²⁸ Men hun svarte ham: Det er sant, Herre! de små hunder eter jo under bordet av barnas smuler.
- ²⁹ Og han sa til henne: For dette ords skyld sier jeg dig: Gå bort! Den onde ånd er faret ut av din datter.
- ³⁰ Og hun gikk bort til sitt hus og fant at barnet lå på sengen, og at den onde ånd var faret ut.
- ³¹ Og da han gikk ut igjen fra Tyrus' landemerker, kom han gjennom Sidon til den Galileiske Sjø, midt igjennem Dekapolis-landet.
- ³² Og de førte til ham en mann som var døv og hadde ondt for å tale, og de bad ham legge sin hånd på ham.
- ³³ Og han tok ham avsides fra folket, og stakk sine fingrer i hans ører og spyttet og rørte ved hans tunge,
- ³⁴ og så op mot himmelen, sukket og sa til ham: Effata! det er: lat dig op!
- ³⁵ Og straks blev hans ører opplatt, og hans tunges bånd blev løst, og han talte rent.

³⁶ Og han forbød dem å si det til nogen; men jo mere han forbød dem det, dess mere kunngjorde de det.

³⁷ Og de var overvettets forundret og sa: Han har gjort alle ting vel; både gjør han at de døve hører, og at de målløse taler.

KAPITTEL 8

I de samme dager, da det atter var meget folk, og de ikke hadde noget å ete, kalte han sine disipler til sig og sa til dem:

² Jeg ynkes inderlig over folket; for de har alt vært hos mig i tre dager, og de har ikke noget å ete;

³ og lar jeg dem fare fastende hjem, vil de vansmekte på veien; nogen av dem er jo kommet langveisfra.

⁴ Og hans disipler svarte ham: Hvorfra kan nogen få brød nok til å mette disse her i ørkenen?

⁵ Og han spurte dem: Hvor mange brød har I? De sa: Syv.

⁶ Da bød han folket sette sig ned på jorden, og han tok de syv brød, takket og brøt dem og gav dem til sine disipler, forat de skulde dele dem ut; og de delte ut til folket.

⁷ Og de hadde nogen få småfisker, og han velsignet dem og bød at også de skulde deles ut.

⁸ Og de åt og blev mette; og de tok op det som blev tilovers av stykkene, syv kurver.

⁹ Men de var omkring fire tusen. Og han lot dem fare.

¹⁰ Og straks gikk han ut i båten med sine disipler, og kom til landet ved Dalmanuta.

¹¹ Og fariseerne kom der ut og begynte å tviste med ham, idet de krevde et tegn fra himmelen av ham for å friste ham.

¹² Og han sukket i sin ånd og sa: Hvorfor krever denne slekt tegn? Sannelig sier jeg eder: Ikke skal det gis denne slekt noget tegn.

¹³ Og han forlot dem og gikk atter i båten, og fór over til hin side.

¹⁴ Og de hadde glemt å ta brød med, og hadde ikke mere enn et eneste brød med sig i båten.

¹⁵ Og han bød dem: Se eder for, ta eder i vare for fariseernes surdeig og for Herodes' surdeig!

¹⁶ Og de talte sig imellem: Det er fordi vi ikke har brød med.

¹⁷ Og da han merket det, sa han til dem: Hvorfor taler I med hverandre om at I ikke har brød med? Skjønner og forstår I ennå ikke? Er eders hjerte forherdet?

¹⁸ Har I øine og ser ikke, har I ører og hører ikke? Kommer I ikke i hu

¹⁹ da jeg brøt de fem brød til de fem tusen, hvor mange kurver fulle av stykker I da tok op? De sa til ham: Tolv.

²⁰ Og da jeg brøt de syv til de fire tusen, hvor mange kurver fulle av stykker tok I da op? De sa: Syv.

²¹ Og han sa til dem: Hvorledes går det da til at I ennå ikke forstår?

²² Og de kom til Betsaida. Og de førte en blind til ham og bad ham røre ved ham.

²³ Og han tok den blinde ved hånden og førte ham utenfor byen, og han spyttet i hans øine og la sine hender på ham, og spurte ham om han så noget.

²⁴ Og han så op og sa: Jeg kan se mennesker; for jeg ser folk gå omkring likesom trær.

- ²⁵ Så la han atter sine hender på hans øine, og han så klart, og han blev helbredet og kunde se alt tydelig på frastand.
- ²⁶ Og han sendte ham hjem til hans hus og sa: Du skal ikke gå inn i byen eller si det til nogen i byen.
- ²⁷ Og Jesus og hans disipler gikk ut til byene omkring Cesarea Filippi; og på veien spurte han sine disipler og sa til dem: Hvem sier folk at jeg er?
- ²⁸ De svarte ham: Nogen sier døperen Johannes, og andre Elias, andre igjen en av profetene.
- ²⁹ Og han spurte dem: Men I, hvem sier I at jeg er? Peter svarte og sa til ham: Du er Messias.
- ³⁰ Og han bød dem strengt at de ikke skulde si dette om ham til nogen.
- ³¹ Og han begynte å lære dem at Menneskesønnen skulde lide meget og forkastes av de eldste og yppersteprestene og de skriftlærde og ihjelslås og opstå tre dager efter.
- ³² Og han talte rent ut om det. Da tok Peter ham til side og begynte å irettesette ham.
- ³³ Men han vendte sig om og så på sine disipler og irettesatte Peter og sa: Vik bak mig, Satan! for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.
- ³⁴ Og han kalte folket til sig tillikemed sine disipler og sa til dem: Den som vil følge efter mig, han må fornekte sig selv og ta sitt kors op og følge mig.
- ³⁵ For den som vil berge sitt liv, skal miste det; men den som mister sitt liv for min skyld og for evangeliets skyld, han skal berge det.
- ³⁶ For hvad gagnar det et menneske om han vinner den hele verden og tar skade på sin sjel?
- ³⁷ For hvad kan vel et menneske gi til vederlag for sin sjel?
- ³⁸ For den som skammer sig ved mig og mine ord i denne utro og syndige slekt, ham skal også Menneskesønnen skamme sig ved når han kommer i sin Faders herlighet med de hellige engler.

KAPITTEL 9

- O**g han sa til dem: Sannelig sier jeg eder: Nogen av dem som her står, skal ikke smake døden før de ser at Guds rike er kommet med kraft.
- ² Og seks dager derefter tok Jesus med sig Peter og Jakob og Johannes og førte dem avsides op på et høit fjell for sig selv alene. Og han blev forklaret for deres øine,
- ³ og hans klær blev skinnende, aldeles hvite, så ingen bleker på jorden kan gjøre klær så hvite.
- ⁴ Og Elias viste sig for dem sammen med Moses, og de talte med Jesus.
- ⁵ Og Peter tok til orde og sa til Jesus: Rabbi! det er godt at vi er her; la oss gjøre tre boliger, en til dig, og en til Moses, og en til Elias!
- ⁶ Han visste ikke hvad han skulde si; for de blev meget forferdet.
- ⁷ Og en sky kom og overskygget dem, og det kom en røst ut av skyen: Dette er min Sønn, den elskede; hør ham!
- ⁸ Og med ett, da de så sig om, så de ikke lenger nogen hos sig uten Jesus alene.
- ⁹ Og da de gikk ned av fjellet, bød han dem at de ikke skulde fortelle nogen hvad de hadde sett, før Menneskesønnen var opstanden fra de døde.
- ¹⁰ Og de holdt fast ved det ord, og de talte sig imellem om hvad det er å opstå fra de

døde.

11 Og de spurte ham og sa: De skriftlærde sier jo at Elias først må komme?

12 Han sa til dem: Elias kommer først og setter alt i rette skikk, og hvad står det skrevet om Menneskesønnen? At han skal lide meget og bli foraktet.

13 Men jeg sier eder at Elias er kommet, og de gjorde med ham alt det de vilde, som skrevet er om ham.

14 Og da de kom til disiplene, så de meget folk om dem, og noen skriftlærde som trettet med dem.

15 Og straks alt folket så ham, blev de forferdet, og løp til og hilste ham.

16 Og han spurte dem: Hvad er det I tretter med dem om?

17 Og en blandt folket svarte: Mester! jeg har ført til dig min sønn, som er besatt av en målløs ånd;

18 og når den griper ham, sliter den i ham, og han fråder og skjærer tenner og visner bort; og jeg bad dine disipler drive den ut, og de var ikke i stand til det.

19 Men han svarte dem og sa: Du vantro slekt! hvor lenge skal jeg være hos eder? hvor lenge skal jeg tåle eder?

20 Før ham hit til mig! Og de førte gutten til ham, og da han så ham, rev og slet ånden straks i ham, og han falt på jorden, veltet sig og frådte.

21 Og Jesus spurte hans far: Hvor lang tid har han hatt det slik? Han sa: Fra barndommen av;

22 og ofte har den kastet ham både i ild og i vann for å gjøre ende på ham; men om du formår noget, så ha medynk med oss og hjelp oss!

23 Men Jesus sa til ham: Om jeg formår? -- Alt er mulig for den som tror.

24 Straks ropte barnets far: Jeg tror; hjelp min vantro!

25 Men da Jesus så at folket løp til, truet han den urene ånd og sa til den: Du målløse og døve ånd! jeg byder dig: Far ut av ham, og far aldri mere inn i ham!

26 Da skrek den og slet hårdt i ham, og fór ut av ham. Og han blev som død, så de fleste sa: Han er død.

27 Men Jesus tok ham ved hånden og reiste ham op; og han stod op.

28 Og da han var kommet inn i et hus, spurte hans disipler ham i enrum: Hvorfor kunde ikke vi drive den ut?

29 Og han sa til dem: Dette slag kan ikke drives ut uten ved bønn og faste.

30 Og da de gikk derfra, drog de gjennom Galilea, og han vilde ikke at noen skulde få vite om det;

31 for han lærte sine disipler og sa til dem: Menneskesønnen skal overgis i menneskenes hender, og de skal slå ham ihjel, og når han er ihjelslått, skal han opstå tre dager efter.

32 Men de skjønnte ikke dette ord, og de fryktet for å spørre ham.

33 Og de kom til Kapernaum, og da han var kommet inn i huset, spurte han dem: Hvad var det I talte om på veien?

34 Men de tidde; for de hadde talt med hverandre på veien om hvem som var den største.

35 Og han satte sig og kalte på de tolv og sa til dem: Om nogen vil være den første, han skal være den siste av alle, og alles tjener.

36 Og han tok et lite barn og stilte det midt iblandt dem, og tok det i favn og sa til dem:

37 Den som tar imot et sådant lite barn for mitt navns skyld, han tar imot mig, og den som tar imot mig, han tar ikke imot mig, men imot ham som sendte mig.

- ³⁸ Johannes sa til ham: Mester! vi så en som ikke er i følge med oss, drive ut onde ånder i ditt navn, og vi forbød ham det, fordi han ikke var i følge med oss.
- ³⁹ Men Jesus sa: Forbyd ham det ikke! for ingen som gjør en kraftig gjerning i mitt navn, vil snart etter kunne tale ille om mig.
- ⁴⁰ For den som ikke er imot oss, er med oss.
- ⁴¹ For den som gir eder et beger vann å drikke i mitt navn, fordi I hører Kristus til, sannelig sier jeg eder: han skal ikke miste sin lønn.
- ⁴² Og den som forfører én av disse små som tror på mig, for ham var det bedre om det var hengt en kvernsten om hans hals, og han var kastet i havet.
- ⁴³ Og om din hånd frister dig, da hugg den av! det er bedre at du går vanfør inn til livet enn at du har dine to hender og kommer i helvede i den uslukkelige ild,
- ⁴⁴ hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes.
- ⁴⁵ Og om din fot frister dig, da hugg den av! det er bedre at du går halt inn til livet enn at du har dine to føtter og kastes i helvede,
- ⁴⁶ hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes.
- ⁴⁷ Og om ditt øie frister dig, da riv det ut! det er bedre at du går énøiet inn i Guds rike enn at du har to øine og kastes i helvede,
- ⁴⁸ hvor deres orm ikke dør, og ilden ikke slukkes.
- ⁴⁹ For enhver skal saltes med ild, og ethvert offer skal saltes med salt.
- ⁵⁰ Salt er en god ting; men når saltet mister sin kraft, hvad vil I da salte det med? Ha salt i eder selv, og hold fred med hverandre!

KAPITTEL 10

Og han stod op derfra, og kom til Judeas landemerker og landet på hin side Jordan, og folket kom igjen sammen til ham, og han lærte dem atter, som han pleide.

- ² Og fariseerne kom til ham og spurte for å friste ham: Har en mann lov til å skille sig fra sin hustru?
- ³ Han svarte og sa til dem: Hvad har Moses foreskrevet eder?
- ⁴ De sa: Moses har gitt lov til å skrive et skilsmissebrev og skille sig fra henne.
- ⁵ Men Jesus sa til dem: For eders hårde hjertes skyld har han skrevet eder dette bud.
- ⁶ Men fra skapningens begynnelse skapte Gud dem til mann og kvinne.
- ⁷ Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde sig til sin hustru,
- ⁸ og de to skal være ett kjød. Så er de da ikke lenger to, men ett kjød.
- ⁹ Derfor, det som Gud har sammenføiet, det skal et menneske ikke adskille.
- ¹⁰ Og da de var kommet inn i huset, spurte disiplene ham atter om dette.
- ¹¹ Og han sa til dem: Den som skiller sig fra sin hustru og gifter sig med en annen, han gjør sig skyldig i hor mot henne,
- ¹² og dersom hustruen skiller sig fra sin mann og gifter sig med en annen, driver hun hor.
- ¹³ Og de bar små barn til ham, forat han skulde røre ved dem; men disiplene truet dem som bar dem.
- ¹⁴ Men da Jesus så det, blev han vred og sa til dem: La de små barn komme til mig, hindre dem ikke! for Guds rike hører sådanne til.
- ¹⁵ Sannelig sier jeg eder: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, han skal ingenlunde komme inn i det.

- ¹⁶ Og han tok dem i favn og la sine hender på dem og velsignet dem.
- ¹⁷ Og da han gikk ut på veien, kom en løpende og falt på kne for ham og spurte ham: Gode mester! hvad skal jeg gjøre for å arve evig liv?
- ¹⁸ Men Jesus sa til ham: Hvorfor kaller du mig god? Ingen er god uten én, det er Gud.
- ¹⁹ Budene kjenner du: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå ihjel, du skal ikke stjele, du skal ikke si falskt vidnesbyrd, du skal ikke frata nogen hvad hans er, hedre din far og din mor.
- ²⁰ Men han sa til ham: Mester! alt dette har jeg holdt fra min ungdom av.
- ²¹ Da så Jesus på ham og fikk ham kjær og sa til ham: Ett fattes dig; gå bort, selg alt det du har, og gi det til de fattige, så skal du få en skatt i himmelen; kom så og følg mig!
- ²² Men han blev ille til mote over den tale og gikk bedrøvet bort; for han var meget rik.
- ²³ Og Jesus så sig om og sa til sine disipler: Hvor vanskelig det vil være for de rike å komme inn i Guds rike!
- ²⁴ Disiplene blev forferdet over hans ord. Da tok Jesus atter til orde og sa til dem: Barn! hvor vanskelig det er for dem som setter sin lit til sin rikdom, å komme inn i Guds rike!
- ²⁵ Det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåleøie enn for en rik å gå inn i Guds rike.
- ²⁶ Da blev de ytterlig forferdet og sa til hverandre: Hvem kan da bli frelst?
- ²⁷ Jesus så på dem og sa: For mennesker er det umulig, men ikke for Gud; for alt er mulig for Gud.
- ²⁸ Peter tok til orde og sa til ham: Se, vi har forlatt alt og fulgt dig.
- ²⁹ Jesus svarte og sa: Sannelig sier jeg eder: Det er ingen som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller akre for min skyld og for evangeliets skyld,
- ³⁰ uten at han skal få hundrefold igjen, nu her i tiden hus og brødre og søstre og mødre og barn og akre under forfølgelser, og i den kommende verden evig liv.
- ³¹ Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første.
- ³² Men de var på veien op til Jerusalem, og Jesus gikk foran dem, og de var forferdet, og de som fulgte med, fryktet. Og han tok atter de tolv til sig og begynte å si dem hvorledes det skulde gå ham:
- ³³ Se, vi går op til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgis til yppersteprestene og de skriftlærde, og de skal dømme ham til døden og overgi ham til hedningene,
- ³⁴ og de skal spotte ham og spytte på ham og hudstryke ham og slå ham ihjel, og tre dager efter skal han opstå.
- ³⁵ Da gikk Jakob og Johannes, Sebedeus' sønner, til ham og sa: Mester, vi vil gjerne at du skal gjøre for oss det vi ber dig om.
- ³⁶ Han sa til dem: Hvad vil I da at jeg skal gjøre for eder?
- ³⁷ De sa til ham: Gi oss at den ene av oss må sitte ved din høire og den andre ved din venstre side i din herlighet!
- ³⁸ Men Jesus sa til dem: I vet ikke hvad det er I ber om. Kan I drikke den kalk jeg drikker, eller døpes med den dåp jeg døpes med?
- ³⁹ De sa til ham: Det kan vi. Men Jesus sa til dem: Den kalk jeg drikker, skal I drikke, og den dåp jeg døpes med, skal I døpes med;
- ⁴⁰ men å sitte ved min høire eller ved min venstre side, det tilkommer det ikke mig å gi nogen, men det gis dem som det er beredt.
- ⁴¹ Og da de ti hørte dette, begynte de å harmes på Jakob og Johannes.
- ⁴² Da kalte Jesus dem til sig og sa: I vet at de som gjelder for å være fyrster, hersker over sine folk, og deres stormenn bruker makt over dem.

⁴³ Men så er det ikke blandt eder; den som vil bli stor blandt eder, han skal være eders tjener,
⁴⁴ og den som vil bli den første blandt eder, han skal være alles træl;
⁴⁵ for Menneskesønnen er heller ikke kommet for å la sig tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepenge for mange.
⁴⁶ Og de kom til Jeriko; og da han gikk ut fra Jeriko med sine disipler og meget folk, satt Timeus' sønn, Bartimeus, en blind tigger, ved veien,
⁴⁷ og da han hørte at det var Jesus fra Nasaret, begynte han å rope: Jesus, du Davids sønn! miskunn dig over mig!
⁴⁸ Og mange truet ham at han skulde tie; men han ropte enda meget mere: Du Davids sønn! miskunn dig over mig!
⁴⁹ Og Jesus stod stille og sa: Kall ham hit! Og de kalte på den blinde og sa til ham: Vær frimodig, stå op! han kaller på dig.
⁵⁰ Og han kastet sin kappe av sig og sprang op og kom til Jesus.
⁵¹ Og Jesus tok til orde og sa til ham: Hvad vil du jeg skal gjøre for dig? Den blinde sa til ham: Rabbuni! at jeg må få mitt syn igjen!
⁵² Da sa Jesus til ham: Gå bort! din tro har frelst dig. Og straks fikk han sitt syn igjen og fulgte ham på veien.

KAPITTEL 11

Og da de kom nær til Jerusalem, til Betfage og Betania ved Oljeberget, sendte han to av sine disipler avsted og sa til dem:

² Gå bort til den by som ligger rett for eder, og straks I kommer inn i den, skal I finne en fole bundet, som ennå aldri noget menneske har sittet på; løs den, og før den hit!
³ Og dersom nogen sier til eder: Hvad er det I gjør? da skal I si: Herren har bruk for den, og han sender den straks tilbake igjen.
⁴ Og de gikk avsted, og fant folen bundet ved døren utenfor på gaten og løste den.
⁵ Og nogen av dem som stod der, sa til dem: Hvad er det I gjør? løser I folen?
⁶ Men de sa til dem så som Jesus hadde sagt; og de lot dem få den.
⁷ Og de førte folen til Jesus, og la sine klær på den; og han satte sig på den.
⁸ Og mange bredte sine klær på veien, andre løvkvister, som de hadde hugget på markene.
⁹ Og de som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte: Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn!
¹⁰ Velsignet være vår far Davids rike som kommer! Hosianna i det høieste!
¹¹ Og han gikk inn i Jerusalem i templet og så sig om overalt, og da det alt var sent på dagen, gikk han ut til Betania med de tolv.
¹² Og den næste dag, da de gikk ut fra Betania, blev han hungrig.
¹³ Og da han så et fikentre langt borte, som hadde blad, gikk han dit, om han kanskje kunde finne noget på det, og da han kom bort til det, fant han ikke noget uten blad; for det var ikke fikentid.
¹⁴ Og han tok til orde og sa til det: Aldri i evighet skal nogen mere ete frukt av dig! Og hans disipler hørte det.
¹⁵ Og de kom til Jerusalem; og han gikk inn i templet og begynte å drive ut dem som

solgte og kjøpte i templet, og pengevekslernes bord og duekremmernes stoler veltet han,

¹⁶ og han tillot ikke at nogen bar noget kar gjennom templet.

¹⁷ Og han lærte og sa til dem: Er det ikke skrevet: Mitt hus skal kalles et bedehus for alle folk? Men I har gjort det til en røverhule.

¹⁸ Og yppersteprestene og de skriftlærde hørte det, og de søkte råd til å rydde ham av veien; for de fryktet for ham, fordi alt folket var slått av forundring over hans lære.

¹⁹ Og når det blev aften, gikk han ut av byen.

²⁰ Og da de gikk forbi tidlig om morgenen, så de at fikentreet var visnet fra roten av.

²¹ Og Peter kom det i hu og sa til ham: Rabbi! se, fikentreet som du forbannet, er visnet.

²² Og Jesus svarte og sa til dem: Ha tro til Gud!

²³ Sannelig sier jeg eder at den som sier til dette fjell: Løft dig op og kast dig i havet! og ikke tviler i sitt hjerte, men tror at det han sier skal skje, ham skal det vederfares.

²⁴ Derfor sier jeg eder: Alt det I beder om og begjærer, tro bare at I har fått det, så skal det vederfares eder.

²⁵ Og når I står og beder, og I har noget imot nogen, da forlat ham det, forat også eders Fader i himmelen skal forlate eder eders overtredelser!

²⁶ Men dersom I ikke forlater, da skal heller ikke eders Fader i himmelen forlate eders overtredelser.

²⁷ Og de kom atter til Jerusalem. Og da han gikk omkring i templet, kom yppersteprestene og de skriftlærde og de eldste

²⁸ og sa til ham: Med hvad myndighet gjør du dette, og hvem har gitt dig denne myndighet til å gjøre det?

²⁹ Men Jesus sa til dem: Jeg vil spørre eder om én ting; svar mig, så skal jeg si eder med hvad myndighet jeg gjør dette.

³⁰ Johannes' dåp, var den fra himmelen eller fra mennesker? Svar mig!

³¹ De tenkte da ved sig selv og sa: Sier vi: Fra himmelen, da sier han: Hvorfor trodde I ham da ikke?

³² Eller skal vi si: Fra mennesker? De fryktet for folket; for alle mente om Johannes at han i sannhet var en profet.

³³ De svarte da Jesus: Vi vet det ikke. Da svarte Jesus og sa til dem: Så sier heller ikke jeg eder med hvad myndighet jeg gjør dette.

KAPITTEL 12

Og han begynte å tale til dem i lignelser: En mann plantet en vingård, og satte et gjerde omkring den og gravde en vinperse og bygget et tårn, og så leide han den ut til vingårdsmenn og drog utenlands.

² Og da tiden kom, sendte han en tjener til vingårdsmennene for å ta imot hans del av vingårdens frukt hos vingårdsmennene;

³ og de tok og slo ham, og lot ham gå bort med tomme hender.

⁴ Og atter sendte han en annen tjener til dem, og ham slo de i hodet og hånte ham.

⁵ Og han sendte en annen, og ham slo de ihjel, og så gjorde de med mange andre: somme slo de, og somme drepte de.

⁶ Nu hadde han bare sin eneste sønn igjen, som han elsket; ham sendte han til sist til dem, idet han sa: De vil undse sig for min sønn.

- ⁷ Men disse vingårdsmenn sa til hverandre: Dette er arvingen; kom, la oss slå ham ihjel, så blir arven vår!
- ⁸ Og de tok og slo ham ihjel, og kastet ham ut av vingården.
- ⁹ Hva skal da vingårdens herre gjøre? Han skal komme og drepe vingårdsmennene, og overgi vingården til andre.
- ¹⁰ Og har I ikke lest dette sted i Skriften: Den sten som bygningsmennene forkastet, den er blitt hjørnestein;
- ¹¹ av Herren er dette gjort, og det er underfullt i våre øine?
- ¹² Og de søkte å gripe ham, men fryktet for folket; for de skjønnte at det var om dem han hadde talt lignelsen. Og de forlot ham og gikk bort.
- ¹³ Og de sendte noen av fariseerne og herodianerne til ham for å fange ham med ord.
- ¹⁴ Og de kom og sa til ham: Mester! vi vet at du er sanntru og ikke bryr dig om nogen; for du gjør ikke forskjell på folk, men lærer Guds vei i sannhet: Er det tillatt å gi keiseren skatt, eller ikke? skal vi gi, eller skal vi ikke gi?
- ¹⁵ Men da han så deres hykleri, sa han til dem: Hvorfor frister I mig? Kom hit med en penning og la mig få se den!
- ¹⁶ De gav ham en. Og han sier til dem: Hvis billede og påskrift er dette? De sa til ham: Keiserens.
- ¹⁷ Og Jesus sa til dem: Gi keiseren hvad keiserens er, og Gud hvad Guds er! Og de undret sig storlig over ham.
- ¹⁸ Og det kom noen sadduseere til ham, de som sier at det ikke er nogen opstandelse, og de spurte ham og sa:
- ¹⁹ Mester! Moses har foreskrevet oss at når en manns bror dør og efterlater hustru, men ikke barn, da skal hans bror ta hans hustru til ekte og opreise sin bror avkom.
- ²⁰ Nu var det syv brødre; og den første tok sig en hustru, og efterlot ikke avkom da han døde.
- ²¹ Og den annen tok henne, og døde uten å efterlate avkom, og den tredje likeså;
- ²² og ingen av de syv efterlot avkom. Sist av alle døde også kvinnen.
- ²³ Men i opstandelsen, når de står op, hvem av dem skal da få henne til hustru? for alle syv har jo hatt henne til hustru.
- ²⁴ Jesus sa til dem: Er det ikke derfor I farer vill, fordi I ikke kjenner skriftene og heller ikke Guds kraft?
- ²⁵ For når de står op fra de døde, da hverken tar de til ekte eller gis de til ekte, men de er som englene i himmelen.
- ²⁶ Men om de døde, at de står op, har I da ikke lest i Mose bok, der hvor det tales om tornebusken, hvorledes Gud talte til ham og sa: Jeg er Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud?
- ²⁷ Gud er ikke de dødes Gud, men de levendes. I farer storlig vill.
- ²⁸ Og en av de skriftlærde, som hadde hørt deres ordskifte, gikk til ham, da han forstod at han hadde svart dem godt, og han spurte ham: Hvilket bud er det første av alle?
- ²⁹ Jesus svarte ham: Det første er dette: Hør, Israel! Herren vår Gud, Herren er én,
- ³⁰ og du skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel og av all din hu og av all din makt; dette er det første bud.
- ³¹ Det annet, som er like så stort, er dette: Du skal elske din næste som dig selv. Større enn disse er intet annet bud.
- ³² Og den skriftlærde sa til ham: I sannhet, mester! med rette har du sagt at han er én, og

at det ikke er nogen annen foruten ham.

33 Og å elske ham av alt sitt hjerte og av all sin forstand og av all sin sjel og av all sin makt, og å elske sin næste som sig selv, det er mere enn alle brennoffer og slaktoffer.

34 Og da Jesus så at han svarte forstandig, sa han til ham: Du er ikke langt borte fra Guds rike. Og ingen vågde mere å spørre ham.

35 Og mens Jesus lærte i templet, tok han til orde og sa: Hvorledes kan de skriftlærde si at Messias er Davids sønn?

36 David selv har jo sagt i den Hellige Ånd: Herren sa til min herre: Sett dig ved min høire hånd, til jeg får lagt dine fiender til skammel for dine føtter!

37 David selv kaller ham herre; hvorledes kan han da være hans sønn? Og den store mengde hørte ham gjerne.

38 Og han sa mens han lærte dem: Ta eder i vare for de skriftlærde, som gjerne vil gå i side klær og la sig hilse på torvene,

39 og ha de øverste seter i synagogene og sitte øverst ved gjestebudene;

40 de som opeter enkers hus og for et syns skyld holder lange bønner! Disse skal få dess hårdere dom.

41 Og han satte sig rett imot tempelkisten og så på hvorledes folket la penger i kisten; og mange rike la meget.

42 Og en fattig enke kom og la to skjerver, som er én øre.

43 Da kalte han sine disipler til sig og sa til dem: Sannelig sier jeg eder: Denne fattige enke har lagt mere enn alle de som la i kisten.

44 For de la alle av sin overflod, men hun la av sin fattigdom alt det hun eide, hele sitt livsophold.

KAPITTEL 13

Og da han gikk ut av templet, sa en av hans disipler til ham: Mester! se, hvilke stener og hvilke bygninger!

2 Og Jesus sa til ham: Ser du disse store bygninger? Det skal ikke levnes sten på sten som ikke skal brytes ned.

3 Og da han satt på Oljeberget rett imot templet, spurte Peter og Jakob og Johannes og Andreas ham i enrum:

4 Si oss: Når skal dette skje? og hvad er tegnet når alt dette skal fullbyrdes?

5 Jesus tok til orde og sa til dem: Se til at ikke nogen fører eder vill!

6 For mange skal komme i mitt navn og si: Det er mig; og de skal føre mange vill.

7 Men når I hører krig og rykter om krig, da la eder ikke skremme! for det må så skje, men enden er ikke enda.

8 For folk skal reise sig mot folk, og rike mot rike; det skal være jordskjelv både her og der; det skal være hunger og oprør. Dette er begynnelsen til veene.

9 Men ta eder i vare! De skal overgi eder til domstolene, og I skal hudstrykes i synagoger og stilles for landshøvdinge og konger for min skyld, til vidnesbyrd for dem.

10 Og først må evangeliet forkynnes for alle folkeslag.

11 Og når de fører eder frem og overgir eder, da vær ikke forut bekymret for hvad I skal tale! men det som gis eder i samme stund, det skal I tale; for det er ikke I som taler, men den Hellige Ånd.

12 Og bror skal overgi bror til døden, og en far sitt barn, og barn skal reise sig mot foreldre

og volde deres død.

13 Og I skal hates av alle for mitt navns skyld; men den som holder ut inntil enden, han skal bli frelst.

14 Men når I ser ødeleggelsens vederstyggelighet stå der hvor den ikke bør -- den som leser det, han se til å skjønne det! -- da må de som er i Judea, fly til fjells,

15 og den som er på taket, ikke stige ned i huset og ikke gå inn for å hente noget fra sitt hus,

16 og den som er ute på marken, ikke vende tilbake for å hente sin kappe.

17 Ve de fruktsommelige og dem som gir die, i de dager!

18 Men bed at det ikke må skje om vinteren!

19 for i de dager skal det være så stor en trengsel som ikke har vært inntil nu fra skapningens begynnelse, fra den tid da Gud skapte verden, og som heller ikke skal bli.

20 Og dersom ikke Herren forkortet de dager, da blev intet kjød frelst; men for de utvalgte skyld, for deres skyld som han har utvalgt, har han forkortet de dager.

21 Og om nogen da sier til eder: Se, her er Messias, eller: Se der -- da skal I ikke tro det.

22 For falske messiaser og falske profeter skal opstå og gjøre tegn og under for å føre de utvalgte vill, om det var mulig.

23 Men ta I eder i vare! Jeg har sagt eder alt forut.

24 Men i de dager, efter den trengsel, skal solen bli formørket og månen ikke gi sitt skinn,

25 og stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes.

26 Og da skal de se Menneskesønnen komme i skyene med megen kraft og herlighet.

27 Og da skal han sende ut englene og samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens ende til himmelens ende.

28 Lær en lignelse av fikentreet: Så snart det kommer saft i dets grener, og dets blader springer ut, da vet I at sommeren er nær;

29 således skal også I, når I ser dette skje, vite at han er nær for døren.

30 Sannelig sier jeg eder: Denne slekt skal ingenlunde forgå før alt dette skjer.

31 Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå.

32 Men hin dag eller time vet ingen, ikke engang englene i himmelen, ikke engang Sønnen, men alene min Fader.

33 Ta eder i vare, våk! For I vet ikke når tiden er.

34 Likesom en mann som drog utenlands og forlot sitt hus og overgav sine tjenere styret, enhver sin gjerning, og bød dørvokteren at han skulde våke,

35 således skal I våke -- for I vet ikke når husets herre kommer, enten det blir om aftenen eller ved midnatt eller ved hanegal eller om morgenen --

36 forat han ikke skal finne eder sovende, når han kommer uforvarende.

37 Men det jeg sier til eder, det sier jeg til alle: Våk!

KAPITTEL 14

Men to dager derefter var det påske og de usyrede brøds høitid. Og yppersteprestene og de skriftlærde søkte råd til å gripe ham med list og slå ham ihjel;

2 for de sa: Ikke på høitiden, forat det ikke skal bli opstyr blandt folket.

3 Og mens han var i Betania, i Simon den spedalskes hus, og satt til bords, da kom en kvinne som hadde en alabaster-krukke med ekte kostelig nardussalve, og hun brøt

alabaster-krukken i sønder og helte den ut over hans hode.

⁴ Men der var nogen som blev vrede ved sig selv og sa: Hvad skal denne spille av salven være til?

⁵ Denne salve kunde jo være solgt for mere enn tre hundre penninger og gitt til de fattige. Og de talte strengt til henne.

⁶ Men Jesus sa: La henne være i fred! Hvorfor gjør I henne fortred? hun har gjort en god gjerning mot mig.

⁷ For de fattige har I alltid hos eder, og når I vil, kan I gjøre vel mot dem; men mig har I ikke alltid.

⁸ Hun gjorde det hun kunde; hun salvet forut mitt legeme til min jordeferd.

⁹ Sannelig sier jeg eder: Hvor som helst evangeliet forkynnes i all verden, skal også det hun gjorde omtales til minne om henne.

¹⁰ Og Judas Iskariot, en av de tolv, gikk til yppersteprestene for å forråde ham til dem.

¹¹ Men da de hørte det, blev de glade og lovt å gi ham penger; og han søkte leilighet til å forråde ham.

¹² Og på den første dag av de usyrede brøds høitid, da de slaktet påskelammet, sa hans disipler til ham: Hvor vil du vi skal gå og gjøre i stand, så du kan ete påskelammet?

¹³ Da sendte han to av sine disipler avsted og sa til dem: Gå inn i byen, og der skal møte eder en mann som bærer en krukke vann; følg ham,

¹⁴ og der hvor han går inn, skal I si til husbonden: Mesteren sier: Hvor er mitt herberge, der jeg kan ete påskelammet med mine disipler?

¹⁵ Og han skal vise eder en stor sal, som står ferdig med benker og hynder, og der skal I gjøre det i stand for oss.

¹⁶ Og disiplene gikk avsted og kom inn i byen og fant det således som han hadde sagt dem; og de gjorde i stand påskelammet.

¹⁷ Og da det var blitt aften, kom han med de tolv.

¹⁸ Og mens de satt til bords og åt, sa Jesus: Sannelig sier jeg eder: En av eder skal forråde mig, den som eter med mig.

¹⁹ Da begynte de å bedrøves og en for en å si til ham: Det er da vel ikke mig?

²⁰ Han sa til dem: Det er en av de tolv, den som dypper sammen med mig i fatet.

²¹ Menneskesønnen går bort, som skrevet er om ham; men ve det menneske ved hvem Menneskesønnen blir forrådt! Det hadde vært godt for det menneske om han aldri var født.

²² Og mens de åt, tok han et brød, velsignet og brøt det, gav dem og sa: Ta det! Dette er mitt legeme.

²³ Og han tok en kalk, takket og gav dem; og de drakk alle av den.

²⁴ Og han sa til dem: Dette er mitt blod, paktens blod, som utgydes for mange.

²⁵ Sannelig sier jeg eder: Jeg skal ikke mere drikke av vintreets frukt før den dag jeg skal drikke den ny i Guds rike.

²⁶ Og da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget.

²⁷ Og Jesus sa til dem: I skal alle ta anstøt; for det er skrevet: Jeg vil slå hyrden, og fårene skal adspredes.

²⁸ Men når jeg er opstanden, vil jeg gå i forveien for eder til Galilea.

²⁹ Da sa Peter til ham: Om enn alle tar anstøt, vil dog ikke jeg gjøre det.

³⁰ Og Jesus sa til ham: Sannelig sier jeg dig: Idag, i denne natt, før hanen har galt to ganger, skal du fornekte mig tre ganger.

31 Men han blev ved sitt og sa: Om jeg så skal dø med dig, vil jeg ikke fornekte dig. Det samme sa de alle.

32 Og de kom til et sted som heter Getsemane; og han sa til sine disipler: Sett eder her mens jeg beder!

33 Og han tok Peter og Jakob og Johannes med sig, og begynte å forferdes og engstes,

34 og han sier til dem: Min sjel er bedrøvet inntil døden; bli her og våk!

35 Og han gikk et lite stykke frem, falt ned på jorden og bad at denne stund måtte gå ham forbi, om det var mulig,

36 og han sa: Abba, Fader! alt er mulig for dig; ta denne kalk fra mig! Dog, ikke hvad jeg vil, men hvad du vil!

37 Og han kom og fant dem sovende, og sa til Peter: Simon, sover du? Var du ikke i stand til å våke én time?

38 Våk og bed, forat I ikke skal komme i fristelse! Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig.

39 Og atter gikk han bort og bad, og sa de samme ord.

40 Og da han kom igjen, fant han dem atter sovende; for deres øine var tunge, og de visste ikke hvad de skulde svare ham.

41 Og han kom tredje gang og sa til dem: I sover altså og hviler eder! Det er nok; timen er kommet; se, Menneskesønnen overgis i synderes hender;

42 stå op, la oss gå! Se, han er nær som forråder mig.

43 Og straks, mens han ennu talte, kom Judas, en av de tolv, og med ham fulgte en hop med sverd og stokker; de kom fra yppersteprestene og de skriftlærde og de eldste.

44 Men han som forrådte ham, hadde gitt dem et tegn og sagt: Den jeg kysser, ham er det; grip ham og før ham sikkert bort!

45 Og da han kom, gikk han straks bort til ham og sa: Rabbi! og kysset ham.

46 Men de la hånd på ham og grep ham.

47 Men en av dem som stod der, drog sitt sverd, og slo til yppersteprestens tjener og hugg øret av ham.

48 Og Jesus tok til orde og sa til dem: I er gått ut som mot en røver med sverd og stokker for å gripe mig;

49 daglig var jeg hos eder og lærte i templet, og I grep mig ikke; men dette er skjedd forat skriftene skal opfylles.

50 Da forlot de ham alle sammen og flydde.

51 Og en ung mann fulgte ham med et linklæde kastet om sitt bare legeme, og de grep ham;

52 men han slapp linklædet og flydde naken bort.

53 Og de førte Jesus til ypperstepresten, og der kom alle yppersteprestene og de eldste og de skriftlærde sammen.

54 Og Peter fulgte ham langt bakefter like inn i yppersteprestens gård, og han satt der sammen med tjenerne og varmet sig ved ilden.

55 Men yppersteprestene og hele rådet søkte vidnesbyrd mot Jesus, forat de kunde drepe ham, men de fant ikke noget.

56 For mange vidnet falsk mot ham, men deres vidnesbyrd stemte ikke overens.

57 Da stod nogen op og vidnet falsk mot ham og sa:

58 Vi har hørt ham si: Jeg vil bryte ned dette tempel som er gjort med hender, og på tre dager bygge et annet, som ikke er gjort med hender.

- ⁵⁹ Og enda stemte ikke deres vidnesbyrd overens.
- ⁶⁰ Da stod ypperstepresten op midt iblandt dem og spurte Jesus: Svarer du intet på det som disse vidner mot dig?
- ⁶¹ Men han tidde og svarte intet. Atter spurte ypperstepresten ham og sa til ham: Er du Messias, den Velsignedes Sønn?
- ⁶² Jesus sa: Jeg er det, og I skal se Menneskesønnen sitte ved kraftens høire hånd og komme med himmelens skyer.
- ⁶³ Da sønderrev ypperstepresten sine klær og sa: Hvad skal vi mere med vidner?
- ⁶⁴ I har hørt gudsbespottelsen; hvad tykkes eder? De dømte ham alle å være skyldig til døden.
- ⁶⁵ Og nogen gav sig til å spytte på ham og tildekke hans ansikt og slå ham med knyttet neve og si til ham: Spå! Og tjenerne tok imot ham med stokkeslag.
- ⁶⁶ Og mens Peter var nede i gårdsrummet, kom en av yppersteprestens tjenestepiker,
- ⁶⁷ og da hun så Peter varme sig, så hun på ham og sa: Også du var med denne nasareer, Jesus.
- ⁶⁸ Men han nektet det og sa: Jeg hverken vet eller forstår hvad du mener. Og han gikk ut i forgården, og hanen gol.
- ⁶⁹ Og piken fikk se ham, og begynte igjen å si til dem som stod der: Dette er en av dem.
- ⁷⁰ Men han nektet det atter. Og litt efter sa atter de som stod der, til Peter: Du er sannelig en av dem; du er jo en galileer.
- ⁷¹ Men han gav sig til å forbanne sig og sverge: Jeg kjenner ikke det menneske I taler om.
- ⁷² Og straks gol hanen annen gang. Da kom Peter det ord i hu som Jesus hadde sagt til ham: Før hanen har galt to ganger, skal du fornekte mig tre ganger. Og han tok det til hjerte og gråt.

KAPITTEL 15

Og straks om morgenen holdt ypperstepresten samråd med de eldste og de skriftlærde, hele rådet, og de bandt Jesus, og førte ham bort og overgav ham til Pilatus.

- ² Og Pilatus spurte ham: Er du jødenes konge? Han svarte ham og sa: Du sier det.
- ³ Og yppersteprestene førte mange klagemål imot ham.
- ⁴ Da spurte Pilatus ham atter: Svarer du ikke et ord? Se hvor svære klagemål de fører mot dig!
- ⁵ Men Jesus svarte ikke mere, så Pilatus undret sig.
- ⁶ Men på høytiden pleide han å gi dem en fange fri, hvem de bad om.
- ⁷ Nu var det en som hette Barabbas; han var kastet i fengsel sammen med noen oprørere som hadde gjort et mord under oprøret;
- ⁸ og folket kom op og begynte å be Pilatus om det som han alltid pleide å gjøre.
- ⁹ Da svarte han dem og sa: Vil I jeg skal gi eder jødenes konge fri?
- ¹⁰ For han visste at det var av avind yppersteprestene hadde overgitt ham til ham.
- ¹¹ Men yppersteprestene egget folket op til å be om at han heller skulde gi dem Barabbas fri.
- ¹² Da svarte Pilatus atter og sa til dem: Hvad vil I da jeg skal gjøre med ham som I kaller jødenes konge?
- ¹³ De ropte igjen: Korsfest ham!

- 14** Pilatus sa til dem: Hvað ondt har han da gjort? Men de ropte enda sterkere: Korsfest ham!
- 15** Da nu Pilatus vilde gjøre folket til lags, gav han dem Barabbas fri og lot Jesus hudstryke og overgav ham til å korsfestes.
- 16** Og stridsmennene førte ham bort, inn i gården, det er borgen, og kalte hele vekten sammen,
- 17** og de klædde ham i en purpurkappe, og flettet en tornekrone og satte på ham,
- 18** og begynte å hilse ham: Vær hilset, du jødernes konge!
- 19** Og de slo ham i hodet med et rør og spyttet på ham og falt på kne og hyldet ham.
- 20** Og da de hadde spottet ham, tok de purpurkappen av ham og klædde ham i hans egne klær. Så førte de ham ut for å korsfeste ham.
- 21** Og det møtte dem en mann som kom ute fra landet, Simon fra Kyrene, far til Aleksander og Rufus; ham tvang de til å bære hans kors.
- 22** Og de førte ham til stedet Golgata, det er utlagt: Hodeskallestedet,
- 23** og de gav ham vin med myrra i; men han tok den ikke.
- 24** Og de korsfestet ham og delte hans klær imellem sig og kastet lodd om hvad hver skulde få.
- 25** Det var den tredje time da de korsfestet ham.
- 26** Og innskriften med klagemålet imot ham lød: Jødernes konge.
- 27** Og sammen med ham korsfestet de to røvere, en på hans høire og en på hans venstre side;
- 28** og Skriften blev opfyldt, som sier: Og han blev regnet blandt ugjerningsmenn.
- 29** Og de som gikk forbi, spottet ham, og rystet på hodet og sa: Tvi dig, du som bryter ned templet og bygger det op igjen på tre dager!
- 30** frels dig selv og stig ned av korset!
- 31** Likeså spottet også yppersteprestene ham sig imellem sammen med de skriftlærde og sa: Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse!
- 32** La nu Messias, Israels konge, stige ned av korset, så vi kan se det og tro! Også de som var korsfestet sammen med ham, hånte ham.
- 33** Og da den sjette time var kommet, blev det mørke over hele landet like til den niende time.
- 34** Og ved den niende time ropte Jesus med høi røst: Elo'i! Elo'i! lama sabaktani? det er utlagt: Min Gud! Min Gud! hvorfor har du forlatt mig?
- 35** Og da nogen av dem som stod der, hørte det, sa de: Se, han roper på Elias!
- 36** Men en løp frem og fylte en svamp med eddik og stakk den på et rør og gav ham å drikke og sa: Vent, la oss se om Elias kommer for å ta ham ned!
- 37** Men Jesus ropte med høi røst og utåndet.
- 38** Og forhenget i templet revnet i to stykker fra øverst til nederst.
- 39** Men da høvedsmannen, som stod like imot ham, så at han utåndet med et sådant rop, sa han: Sannelig, denne mann var Guds Sønn!
- 40** Men der var også nogen kvinner som så på i frastand; blandt dem var også Maria Magdalena og Maria, mor til Jakob den yngre og Joses, og Salome,
- 41** som hadde fulgt ham og tjent ham da han var i Galilea, og mange andre kvinner som hadde draget op med ham til Jerusalem.
- 42** Og da det alt var blitt aften -- det var beredelses-dagen, det er dagen før sabbaten --

- ⁴³ kom Josef av Arimatea, en høit aktet rådsherre, som også ventet på Guds rike, og han vågde sig til å gå inn til Pilatus og be om Jesu legeme.
- ⁴⁴ Men Pilatus undret sig om han alt skulde være død,
- ⁴⁵ og han kalte høvedsmannen for sig og spurte ham om det var lenge siden han døde; og da han hadde fått det å vite av høvedsmannen, gav han liket til Josef.
- ⁴⁶ Og Josef kjøpte fint linklæde og tok ham ned og svøpte ham i linklædet og la ham i en grav som var uthugget i klippen, og veltet en sten for døren til graven.
- ⁴⁷ Men Maria Magdalena og Maria, mor til Joses, så hvor han blev lagt.

KAPITTEL 16

Og da sabbaten var til ende, kjøpte Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende urter for å gå og salve ham.

- ² Og meget tidlig på den første dag i uken kom de til graven, da solen gikk op.
- ³ Og de sa til hverandre: Hvem skal velte bort stenen fra døren til graven for oss?
- ⁴ Og da de så op, blev de var at stenen var veltet bort; for den var meget stor.
- ⁵ Og da de kom inn i graven, så de en ung mann sitte på høire side, klædd i en hvit, sid kjortel; og de blev forferdet.
- ⁶ Men han sier til dem: Forferdes ikke! I søker Jesus fra Nasaret, den korsfestede; han er opstanden, han er ikke her; se, der er stedet hvor de la ham.
- ⁷ Men gå bort og si til hans disipler og til Peter at han går i forveien for eder til Galilea; der skal I se ham, som han har sagt eder.
- ⁸ Og de gikk ut og flydde bort fra graven; for beven og forferdelse var kommet over dem; og de talte ikke et ord til nogen; for de fryktet.
- ⁹ Men efterat han var opstanden tidlig den første dag i uken, åpenbarte han sig først for Maria Magdalena, som han hadde utdrevet syv onde ånder av.
- ¹⁰ Hun gikk bort og fortalte det til dem som hadde vært med ham og nu sørget og gråt;
- ¹¹ og da disse hørte at han levde og var blitt sett av henne, trodde de det ikke.
- ¹² Derefter åpenbarte han sig i en annen skikkelse for to av dem, mens de gikk ut på landet.
- ¹³ Også disse gikk bort og fortalte det til de andre; heller ikke dem trodde de.
- ¹⁴ Men til sist åpenbarte han sig for de elleve selv, mens de satt til bords, og han refset dem for deres vantro og hårde hjerte, fordi de ikke hadde trodd dem som hadde sett ham opstanden.
- ¹⁵ Og han sa til dem: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen!
- ¹⁶ Den som tror og blir døpt, skal bli frelst; men den som ikke tror, skal bli fordømt.
- ¹⁷ Og disse tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder, de skal tale med tunger,
- ¹⁸ de skal ta slanger i hendene, og om de drikker noget giftig, skal det ikke skade dem; på syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.
- ¹⁹ Så blev den Herre Jesus, efterat han hadde talt til dem, optatt til himmelen, og satte sig ved Guds høire hånd.
- ²⁰ Men de gikk ut og forkynnte ordet allesteds, og Herren virket med og stadfestet ordet ved de tegn som fulgte med.

For other languages please go to www.wordproject.org